

آلکسیتیمیا و ارتباط آن با شاخص‌های توانش هیجانی و شکایت از دردهای جسمی در کودکان و نوجوانان

حبيب‌الله نصیری^a، دکتر مرتضی لطیفیان^a، دکتر کارولین ریفه^b

Alexithymia and its Relationship with Physical Complaints and Emotional Competency in Children and Adolescents

Habib Nasiri*, Morteza Latifian*, Carolien Rieffe^b

Abstract

Objectives: The aim of this investigation was to study alexithymia and its relationship with physical complaints, emotional competency and mood disorders in children and adolescents. **Method:** 593 (308 girls and 285 boys) elementary school children in the city of Shiraz were selected using multi-stage cluster sampling. Participants completed the Alexithymia Questionnaire for Children, Mood List for Children and Somatic Complaint List. The validity of the instruments was determined through calculating correlation between subscales with each other and the total scale, and reliability was determined using Cronbach's alpha. Results indicated a satisfactory and high reliability and validity of the instruments used in this study. Data were analyzed using analysis of variance and regression analysis. **Results:** Alexithymia showed positive association with physical complaints and negative emotions, and negative association with happiness. Gender differences were also significant, and girls had higher scores averages in comparison with boys. **Conclusion:** Difficulty in identifying feelings and external oriented thinking had the highest and lowest predictive powers respectively.

Key words: alexithymia; children; adolescents; emotions; mood disorders

[Received: 11 December 2007; Accepted: 21 July 2008]

چکیده

هدف: هدف از پژوهش حاضر بررسی آلکسیتیمیا در کودکان و نوجوانان و ارتباط آن با مشکلات خلقی، توانش‌های هیجانی و شکایت از دردهای جسمی بود. **روش:** ۵۹۳ نفر (۳۰۸ دختر و ۲۸۵ پسر) از دانش‌آموزان سال آخر دبستان و مدارس راهنمایی شهر شیراز به صورت خودساخته‌ای - چند مرحله‌ای انتخاب شدند و به سه مقیاس آلکسیتیمیای کودکان، فهرست خلقی کودکان و فهرست شکایت از دردهای جسمی پاسخ دادند. روایی ابزارهای به کار برده شده، با استفاده از روش مبتنگی بین خودمقیاس‌ها با هم و با کل مقیاس و پایابی به روش الگای کرونباخ محاسبه شد که نتایج یافته‌گر بالا بودن روایی و پایابی آنها در این بررسی است. داده‌ها به کمک تحلیل واریانس و تحلیل وگرگوبون تحلیل شدند. **یافته‌ها:** ابتدا به آلکسیتیمیا با شکایت از دردهای جسمی و هیجان‌های منفی مبتنگی مثبت و با شادی مبتنگی منفی داشت. تفاوت‌های جنسیتی نیز معنی‌دار بودند، بدین صورت که میانگین نمرات دختران از پسران بیشتر بود. **نتیجه‌گیری:** خودمقیاس اشکال در تشخیص هیجان‌ها دارای بالاترین قدرت پیش‌بینی و خودمقیاس تفکر معطوف به بیرون دارای کمترین قدرت پیش‌بینی است.

کلیدواژه: آلکسیتیمیا؛ دردهای جسمی؛ مشکلات هیجانی؛ کودکان؛ نوجوانان

[دربافت مقاله: ۱۳۸۷/۴/۲۱؛ پذیرش مقاله: ۱۳۸۷/۹/۲۰]

^a دانشجوی دوره دکترای روانشناسی تربیتی دانشگاه شیراز، شیراز، میان‌ارم، پردیس ارم، مجتمع دانشگاهی دانشگاه شیراز، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، بخش روانشناسی تربیتی، دورنگار: ۷۱۱-۲۳۴۹۲۲۵، (نویسنده متنی). E-mail: h_a_nasiri@yahoo.com.^b دکترای روانشناسی تربیتی، دانشیار دانشگاه شیراز؛ دکترای روانشناسی رشد، استاد دانشگاه لیدن هلند.

* Corresponding author: Postgraduate student of Educational Psychology, Shiraz University, Department of Educational Psychology, Shiraz University Complex, Eram Sq., Shiraz, Iran, IR. Fax: +98711-2349225. E-mail: h_a_nasiri@yahoo.com; * PhD. in Educational Psychology, Associate Prof. of Shiraz University; ^b PhD. in Developmental Psychology, Professor of Lieden University, Netherlands.

مقدمه

ارزیابی این اختلال در کودکان هنوز در آغاز راه است (بلسما و همکاران، ۲۰۰۷). برای نمونه مقیاس آلکسیتیمیا برای کودکان^{۱۰} (ASC) (فوکونی شی و همکاران، ۱۹۹۸) برای ارزیابی این اختلال در کودکان سال‌های اول تا ششم دبستان به کار برده شد. این مقیاس توسط پدران و مادران با آموزگاران تکمیل می‌شود و دارای ۱۲ گویه است. نسخه زبانی آن از روابی و پایابی مطلوبی برخوردار بوده، اما روابی و پایابی نسخه انگلیسی آن هنوز بررسی نشده است. مقیاس سنجش آلکسیتیمیا کودکان^{۱۱} (CAM) نیز در آمریکا برای ارزیابی این اختلال در کودکان در حال ساخت است. این مقیاس برای کودکان انگلیسی زبان شش تا ۱۴ ساله ساخته شده که به وسیله پدر یا مادر، مراقبان یا مریبان او پر می‌شود و دارای ۳۲ گویه است (ریف و همکاران، ۲۰۰۶).

به طور خلاصه، یافته بررسی‌های انجام شده در زمینه آلکسیتیمیا، روی بزرگسالان و نوجوانان بوده است (بلسما و همکاران، ۲۰۰۷). هدف پژوهش حاضر، بررسی علایم و میزان شیوع آلکسیتیمیا در کودکان و نوجوانان، همچنین بررسی رابطه این اختلال با توانش‌های هیجانی و احساسات نگرانی بود، تا با شناساندن و معرفی آلکسیتیمیا در ایران، برخی از علایم آن بررسی شود. تلاش شده است با توجه به ادبیات پژوهشی موجود، به این پرسش‌ها پاسخ داده شود: ۱- میزان شیوع اختلال‌های خلقی و شکایت از دردهای جسمی در کودکان و نوجوانان چه قدر است؟ ۲- آیا میان آلکسیتیمیا و مشکلات خلقی و شکایت از دردهای جسمی رابطه وجود دارد؟ ۳- آیا جنبیت می‌تواند به عنوان یک متغیر تأثیرگذار، میان دو جنس در متغیرهای مورد بررسی، تفاوت ایجاد نماید؟ ۴- قدرت پیش‌بینی خردۀ عوامل آلکسیتیمیا برای شاخص‌های سلامت هیجانی و شکایت از دردهای جسمی در دو گروه دختر و پسر و در کل آزمودنی‌ها چگونه است؟

آلکسیتیمیا^۱ به صورت نارسانی‌هایی در توانایی تشخیص، درک و فهم و ابراز هیجان‌ها و احساسات تعریف شده است. رشد توانش هیجانی^۲ در کودکان و ارتباطی که با آلکسیتیمیا دارد، سبب شکل‌گیری رویکرد پژوهشی نوینی برای شناسایی آسب شناسی اختلال‌های بالینی (مانند اختلال‌های کلامی و مشکلات هیجانی) و درمان آن‌ها شده است (بلسما^۳، وی^۴، ونست^۵ و بلکپوند^۶، ۲۰۱۷). برخی نظریه‌پردازان بر این باورند که آلکسیتیمیا پیامد یک ضربه شدید روانی یا ترومای^۷ است؛ بدین صورت که ترومای سبب ایجاد تغییراتی در مغز و شکل‌گیری آلکسیتیمیا می‌شود (کریستال^۸، جیلر^۹ و سیچتی^{۱۰}، ۱۹۸۶). آلکسیتیمیا هم‌چنین در برگیرنده نارسانی و ناتوانی در جدایکردن احساسات بدنی است که ممکن است منشأ هیجانی داشته یا ناشی از آسیب به تخلبات ذهنی و یا شیوه‌های شناختی بیرونی^{۱۱} باشد (هاویلند^{۱۲} و رس^{۱۳}، ۱۹۹۶). این سازه به این دلیل که یک عامل اساسی در اختلال‌های پژوهشی و مرتبط با سلامتی است، در بزرگسالان به صورت گسترده بررسی شده است (باگبی^{۱۴}، پارکر^{۱۵} و تایبلور^{۱۶}، ۱۹۹۴)، ولی با وجود این که اختلال یادشده نوعی مشکل شخصیتی است که در کودکان هم دیده می‌شود، در کودکان بسیار کم بررسی شده است. بررسی این اختلال در چریان، می‌تواند دانش مارا در زمینه فرآیند رشد آن در جریان زندگی افزایش دهد (ریف^{۱۷}، اوسترولد^{۱۸} و میرام^{۱۹}، ۲۰۰۶). ریف و همکاران (همان‌جا) بر این باورند که با وجود اهمیت بررسی این موضوع در کودکان، تنها دو مطالعه در این زمینه انجام شده است؛ یکی پژوهشی است در زاپن که طی آن پرسش‌نامه‌ای برای سنجش آلکسیتیمیا در کودکان ساخته شده و توسط معلمان تکمیل می‌شود (فوکونی شی^{۲۰}، یوشیدا^{۲۱} و ووگان^{۲۲}، ۱۹۹۸). دیگری پژوهشی است که در آن برای ارزیابی این اختلال، یک مقیاس خودسنجی ساخته شده است (ریف و همکاران، ۲۰۰۶). آلکسیتیمیا یکی از اختلال روانپزشکی نیست و در چهارمین دستاهمه تشخیصی و آماری اختلال‌های روانی^{۲۳} (DSM-IV-TR) (انجمن روانپزشکی آمریکا، ۲۰۰۰) نیز ذکر نشده است. به لحاظ نظری گمان می‌رود آلکسیتیمیا با رفتارهای خشن نوجوانان ارتباط داشته باشد (مارهون^{۲۴}، ۱۹۹۲، بمنقل از بلسما و همکاران، ۲۰۰۷)، ولی این ارتباط به صورت تجربی در کودکان و نوجوانان بررسی نشده است.

- 1- alexithymia
- 2- emotional competence
- 3- Yelsma
- 4- Way
- 5- Van Mete
- 6- Black-Pond
- 7- trauma
- 8- Krystal
- 9- Giller
- 10- Cicchetti
- 11- external cognitive style
- 12- Haviland
- 13- Reise
- 14- Bogby
- 15- Parker
- 16- Taylor
- 17- Rieffe
- 18- Oosterveld
- 19- Meerum
- 20- Fukunishi
- 21- Yoshida
- 22- Wogan
- 23- Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, 4th. edition, Text Revision
- 24- Marhun
- 25- Alexithymia Scale for Children
- 26- Children Alexithymia Measurement Scale

روش

این پژوهش از نوع توصیفی- همبستگی بود و در آن ۵۹۳ دانش آموز (۳۰۸ دختر و ۲۸۵ پسر) کلاس پنجم ابتدایی و مقطع راهنمایی به صورت خوش‌های- چند مرحله‌ای از مدارس آموزش و پرورش ناحیه دو شیراز انتخاب شدند و به پرسش‌نامه تهیه شده پاسخ دادند. مبانگین و انحراف معیار سن این آزمودنی‌ها به ترتیب ۱۲/۲ و ۱/۲۸ سال بود. پیش از شرکت دانش آموزان در پژوهش موافقت آنان و مسئولان مدرسه جلب شد.

برای گردآوری داده‌ها از ابزارهای زیر بهره گرفته شد:

مقیاس آلکسیتیمیا برای کودکان (ASC): ریف و همکاران (۲۰۰۶) بر پایه مقیاس آلکسیتیمیای بزرگسالان که توسط باگی و همکاران (۱۹۹۴) تهیه شده، یک مقیاس ۲۰ گویه‌ای برای ارزیابی این مازه در کودکان ساخته‌اند که در آن سه عامل مورد بررسی قرار می‌گیرد: (الف) نارسانی و ناتوانی در شناسایی هیجان‌ها (هفت گویه)، (الف) مانند/غلب در مورد احساسات سردرگم هستم، (ب) نارسانی و ناتوانی در بیان هیجان‌ها (پنج گویه)، مانند بیان احساسی که نسبت به دیگران دارم، برایم دشوار است) و (ج) تفکر معطوف به بیرون (هشت گویه، مانند هنگامی که برای فهمیدن داستان یک فیلم، به وقت آن را تماشا می‌کنم، کمتر از تماشای آن لذت می‌برم). پس از تهیه این مقیاس و به دست آوردن مجوز لازم برای بهره گیری از آن در ایران، کل مقیاس از زبان انگلیسی به زبان فارسی ترجمه و سپس این ترجمه توسط یکی از دانشجویان ایرانی دوره دکترای روانشناسی و شد دانشگاه لیدن، به زبان هلندی و انگلیسی برگردانده شد و در نهایت پس از ویرایش لازم و گنجانیدن پیشنهادهای داده شده توسط سازنده مقیاس، نسخه نهایی تهیه شد. گویه‌های ۱۳، ۱۴ و ۱۵ همان گویه‌های مقیاس بزرگسالان هستند، ولی سایر گویه‌ها برای درک آسان تر توسط کودکان به زبان ساده برگردانده شدند. به پرسش‌های این مقیاس به کمک سه گزینه درست (۳)، کمی درست (۲) و نادرست (۱) پاسخ داده می‌شود. ریف و همکاران (۲۰۰۶) در بررسی تحلیل عاملی این مقیاس بر روی دو گروه بزرگ آزمودنی باستانی متفاوت، از ساختار سه عاملی این مقیاس حمایت نمودند، ولی عامل سوم، یعنی تفکر معطوف به بیرون، از بار عاملی بالایی برخوردار نبود و روانی پایینی داشت. دو عامل دیگر می‌توانستند به خوبی شکایت از دردهای جسمی در کودکان را پیش‌بینی نمایند و بنابراین از ضریب روانی پیش‌بین مطلوبی برخوردار بودند. همان‌مان درونی و تجانس گویه‌ها نیز مطلوب گزارش شد: ضریب

آلفای کرونباخ ۷۵، و همبستگی درونی میان گویه‌ها حدود ۰/۴۰ بود.

فهرست خلقی برای کودکان (MI.C): این مقیاس برای بررسی چهار حالت خلقی کودکان، یعنی شادی، خشم، غم و ترس به کار برده شده است (ریف، میرام تروگت^۱ و بوش^۲، ۲۰۰۴؛ ریف و همکاران، ۲۰۰۶). این مقیاس ۲۰ گویه دارد که با سه گزینه اغلب (۳)، گاهی (۲) و به ندرت (۱) پاسخ داده می‌شود. یک نمونه از گویه‌های این مقیاس عبارت است از: «من..... احساس می‌کنم عصبانی هستم».

فهرست شکایت‌های جسمی (SCL): این مقیاس از ضرایب همسانی درونی و روایی سازه مطلوبی برخوردار و دارای ۱۱ گویه است (ریف و همکاران، ۲۰۰۴؛ ریف و همکاران، ۲۰۰۶). با استفاده از سه گزینه اغلب (۳)، گاهی (۲) و به ندرت (۱) به این مقیاس پاسخ داده می‌شود. یک نمونه از گویه‌های این مقیاس عبارت است از: «من..... احساس سردرد می‌کنم، دو گویه دارای جمله‌بندی منفی، به صورت معکوس نمره گذاری می‌شوند.

برای تحلیل داده‌ها از روش‌های تحلیل واریانس و تحلیل رگرسیون بهره گرفته شد.

یافته‌ها

از ضریب آلفای کرونباخ برای بررسی پایایی و از محاسبه همبستگی میان خرده‌مقیاس‌ها با یکدیگر و با نمره کل مقیاس برای سنجش روایی بهره گرفته شد:

(الف) مقیاس آلکسیتیمیا برای کودکان: ضرایب آلفای این مقیاس در دامنه ۰/۲۴ تا ۰/۶۴ به دست آمد. دو خرده‌مقیاس «نارسانی در بیان و توصیف هیجان‌ها» و «نارسانی در ابراز هیجان‌ها» از ضرایب آلفای مناسب و مطلوبی برخوردار بودند، اما در خرده‌مقیاس سوم (تفکر معطوف به بیرون) این ضریب پایین بود (۰/۲۱). همه ضریب‌های به دست آمده برای روانی نیز معنی‌دار و به جز خرده‌مقیاس سوم، بقیه خرده‌مقیاس‌ها از روایی مطلوبی برخوردار بودند.

(ب) فهرست خلقی برای کودکان: ضرایب آلفا برای هر چهار خرده‌مقیاس این پرسش‌نامه دامنه‌ای بین ۰/۵۶ و ۰/۷۴ داشت. نتایج به دست آمده گویای مطلوب بودند ضریب آلفای کرونباخ این مقیاس بود. در روانی نیز تمام خرده‌مقیاس‌ها به جز خرده‌مقیاس شادی، از ضریب بالا و مناسبی برخوردار بودند. از آن‌جا که سه خرده‌مقیاس

داده‌های توصیفی هر یک از متغیرها در جدول ۱ آورده شده است. ماتریس همبستگی میان متغیرها در جدول ۲ آورده شده است.

دیگر، هیجان‌های منفی (مانند ترس، خشم و غم) را ارزیابی می‌کنند، طبیعی است که شادی که یک هیجان مثبت است، همبستگی پایینی با آن‌ها داشته باشد.

جدول ۱- شاخص‌های توصیفی متغیرها (n=593)

مقیاس‌ها	میانگین	انحراف معیار	حداقل نمره	حداکثر نمره	ضرب آلفای کرونباخ	همبستگی با کل مقیاس
اشکال در بیان هیجان‌ها	۱۲/۰۱	۲/۵۳	۷	۱۹	۰/۹۴	۰/۸۲
اشکال در توصیف هیجان‌ها	۱۸/۱۲	۲/۸۳	۹	۲۷	۰/۹۷	۰/۸۸
تفکر معطوف به بیرون	۶/۸۸	۱/۴۰	۴	۱۱	۰/۹۴	۰/۷۰
شادی	۱۲/۸۴	۲/۴۵	۸	۲۴	۰/۷۴	۰/۷۰
غم	۷/۹۰	۱/۹۹	۴	۱۲	۰/۹۱	۰/۸۳
خشم	۹/۲۸	۲/۱۸	۴	۱۲	۰/۷۱	۰/۸۲
ترس	۹/۵۲	۱/۸۵	۴	۱۲	۰/۵۶	۰/۸۳
شکایت‌های جسمی	۱۸/۳۸	۳/۰۴	۱۲	۲۹	۰/۵۱	۰/۵۱
آلکلیما	۴۰/۲۶	۵/۳۰	۲۵	۵۶	--	--
خلق و خو	۳۸/۱۰	۴/۱۲	۲۸	۵۲	--	--

جدول ۲- ماتریس همبستگی میان متغیرها (n=593)

حرده‌مقیاس‌ها	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱- شکایت از دردهای جسمی	۰/۳۴**						
۲- خم و اندوه							۰/۳۴**
۳- ترس و وحشت						۰/۲۷**	۰/۲۸**
۴- خشم						۰/۲۵**	۰/۲۷**
۵- شادی					۰/۱۰**	۰/۱۰**	۰/۲۱**
۶- تفکر معطوف به بیرون				۰/۱۱**	۰/۱۱**	۰/۱۰**	۰/۱۹**
۷- اشکال تشخیص هیجان‌ها			۰/۲۲**	۰/۲۲**	۰/۲۳**	۰/۲۳**	۰/۱۵**
۸- اشکال در توصیف هیجان‌ها		۰/۴۰**	۰/۴۰**	۰/۴۰**	۰/۴۰**	۰/۴۰**	۰/۳۵**

* p<0.05 ; ** p<0.01

دختر، پسر و کل آزمودنی‌ها به کار برده شد. البته برای مشخص شدن پایه نظری این تحلیل آماری، نخست ضریب همبستگی این متغیرها با یکدیگر به دست آمد. نتایج این تحلیل‌ها در جدول‌های ۳ و ۴ آورده شده است. یافته‌ها نشان می‌دهند میان «نارسایی در تشخیص هیجان» و شاخص‌های سلامت هیجانی بالاترین میزان همبستگی و میان اتفکر معطوف به بیرون و متغیرهای سلامت هیجانی پایین‌ترین میزان همبستگی وجود دارد.

نتایج رگرسیون چندمتغیره در جدول ۵ آورده شده است که پس از تحلیل مسیر، برای آسان‌شدن فهم یافته‌ها، نتایج نهایی در سه گروه دختر، پسر و کل آزمودنی‌ها در شکل‌های ۱ و ۳ نشان داده شده‌اند. گفتنی است مسیرهای غیرمعنی دار در این شکل‌ها حذف شده‌اند.

برای بررسی تفاوت‌های جنسیتی در اختلال‌های خلقی، آلکسیتیمیا و شکایات جسمانی، روش تحلیل واریانس یک‌طرفه به کار برده شد. همان‌گونه که جدول ۳ نشان می‌دهد، بین آزمودنی‌های دختر و پسر در هر سه اختلال (آلکسیتیمیا، اختلال‌های خلقی و شکایت از دردهای جسمی) تفاوت معنی دار دیده می‌شود. بنابراین، جنسیت در این رابطه یک متغیر تأثیرگذار بود، به صورتی که میانگین هر سه اختلال در دختران بالاتر از پسران بود.

برای بررسی قدرت پیش‌بینی خرد و عوامل آلکسیتیمیا در زمینه شاخص‌های توانش هیجانی و شکایت از دردهای جسمی، از رگرسیون چندمتغیره به شیوه هم‌زمان استفاده شد. در این الگو، متغیر آلکسیتیمیا و سه خرد و عامل آن به عنوان متغیرهای پیش‌بین و شادی، ترس، خشم، غم و شکایت از دردهای جسمانی به عنوان متغیرهای ملاک در آزمودنی‌های

جدول ۳- ضرایب همبستگی میان خرد و مقیاس‌های آلکسیتیمیا با حالت‌های خلقی و شکایت از دردهای جسمی به ترتیب جنسیت ($n=394$)

	شادی	غم و اندوه	ترس	خشم	دردهای جسمی
اشکال در تشخیص هیجان‌ها					
پسر	-0.123**	-0.129**	-0.121**	-0.128**	-0.129**
دختر					
پسر	-0.18**	-0.14**	-0.105	-0.136**	-0.139**
اشکال در توصیف هیجان‌ها					
پسر	-0.124**	-0.122**	-0.124**	-0.106	-0.105
دختر					
پسر	-0.18**	-0.14**	-0.105	-0.136**	-0.139**
تکریک معطوف به بیرون					
پسر	-0.11	-0.102	-0.103	-0.104	-0.105
دختر					
پسر	-0.19**	-0.16**	-0.102	-0.108	-0.108

* $p<0.05$; ** $p<0.01$

جدول ۴- نتایج تحلیل واریانس یک‌طرفه روی فهرست خلفی برای کودکان، فهرست شکایت‌های جسمی و مقیاس آنکسیتی‌میا برای کودکان در داش آموزان دختر و پسر

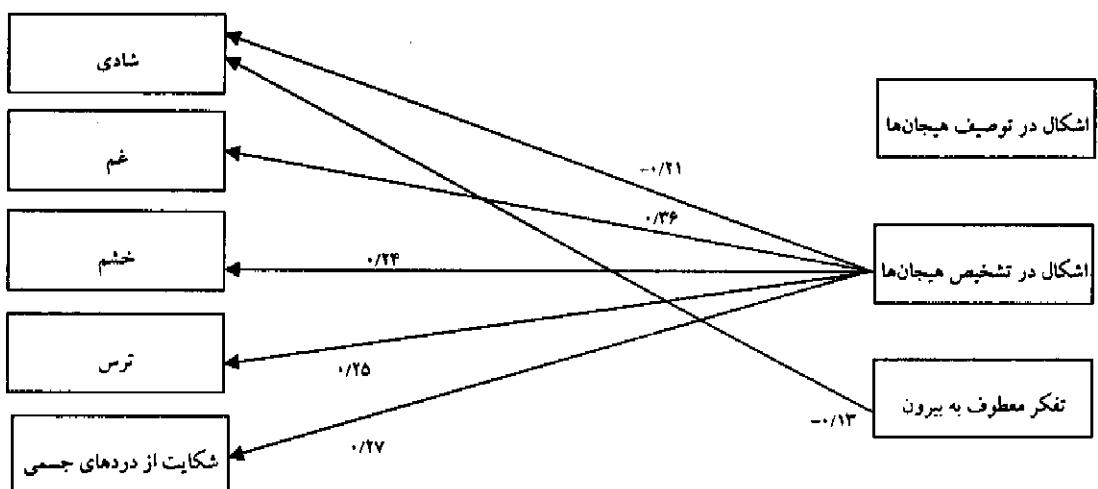
خرده‌مقیاس‌ها	منبع واریانس	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F معنی‌داری	سطح
آنکسیتی‌میا	بین گروهی	۲۶۶/۰۷	۱	۲۶۶/۰۷	۹/۵۷	۰/۰۰۲
	درون گروهی	۱۶۴۲۴/۸۹	۵۹۱	۲۷/۷۹		
	کل	۱۶۶۹۰/۹۶	۵۹۲			
حالات‌های خلفی	بین گروهی	۲۱۸/۱۶	۱	۲۱۸/۱۶	۱۳/۱۱	۰/۰۰۱
	درون گروهی	۹۸۲۰/۹۳	۵۹۱	۱۶/۶۳		
	کل	۱۰۰۴۹/۰۹	۵۹۲			
شکایت‌های جسمی	بین گروهی	۱۵۷/۷۴	۱	۱۵۷/۷۴	۱۷/۵۲	۰/۰۰۱
	درون گروهی	۵۳۱۸/۸۲	۵۹۱	۹/۱۰		
	کل	۵۳۷۹/۰۹	۵۹۲			

جدول ۵- رگرسیون همزمان سه خرده‌مقیاس آنکسیتی‌میا با شاخص‌های حالات‌های خلفی و شکایت از دردهای جسمی در پسران، دختران و کل آزمودنی‌ها

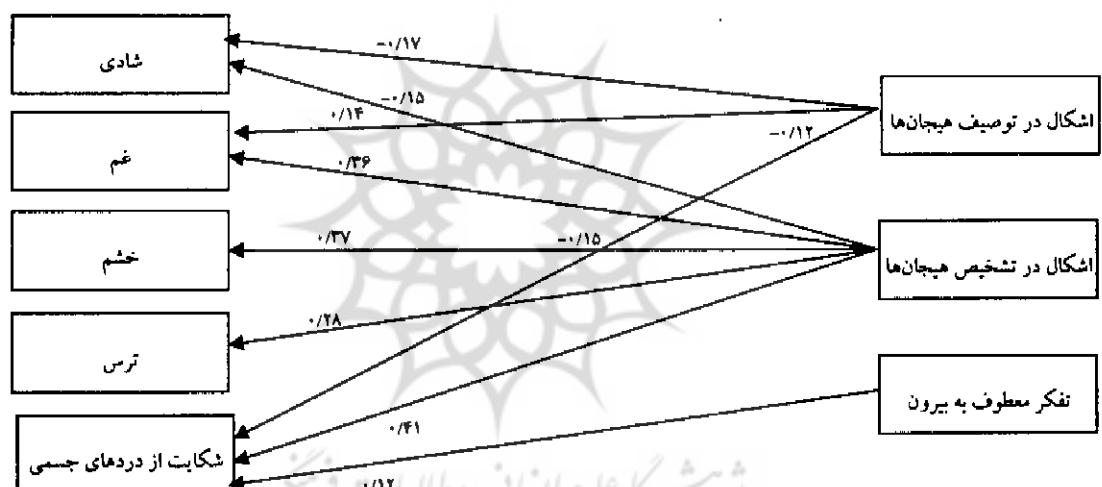
R ²	t	β	کل			دختر			پسر		
			R ²	t	β	R ²	t	β	R ²	t	β
-۴/۲۹***	-۰/۱۸		-۴/۷۳***	-۰/۲۱		-۴/۵۹**	-۰/۱۰	۱			شادی
۰/۰۸	-۲/۰۶**	-۰/۱۱	۰/۰۹	-۰/۹۳	-۰/۰۵	۰/۰۵	-۲/۷۹**	-۰/۱۷	۲		
-۲/۰۵**	-۰/۱۰		-۲/۸۳*	-۰/۱۳		-۱/۱۲	-۰/۰۶	۳			
۹/۲۸***	۰/۱۸		۹***	۰/۰۶		۹/۳۵***	۰/۰۶	۱			شم
۰/۱۸	۲/۱۴*	۰/۰۹	۰/۰۸	۰/۰۳	۰/۰۴	۲/۴۹**	۰/۱۴	۲			
-۱/۰۱	-۰/۰۳		-۰/۰۱	-۰/۰۲		-۰/۰۱	-۰/۰۳	۳			
۹/۹۵***	۰/۰۰		۳/۷۸***	۰/۰۴		۹/۳۷***	۰/۰۷	۱			خشم
۰/۱۰	۱/۲۲	۰/۰۵	۰/۰۶	۰/۰۹	۰/۰۵	۰/۰۶	۱/۰۸	۰/۰۶	۲		
-۱/۰۸	-۰/۰۲		-۱/۰۰	-۰/۰۸		-۰/۰۲	-۰/۰۴	۳			
۹/۸۸***	۰/۰۹		۴/۱۰***	۰/۰۵		۴/۰۷***	۰/۰۸	۱			غرس
۰/۱۰	۱/۱۰	۰/۰۵	۰/۱۱	۱/۰۰	۰/۰۸	۰/۰۵	۰/۰۴	۰/۰۱	۲		
۰/۰۸	۰/۰۳		۱/۰۰	۰/۰۸		۰	۰	۰	۳		
۸/۲۷***	۰/۰۵		۴/۰۷	۰/۰۷		۷/۰۰۲***	۰/۰۱	۱			شکایت از دردهای جسمی
۰/۱۱	-۲/۰۳*	-۰/۰۹	۰/۰۶	-۱/۰۱	-۰/۰۷	۰/۰۶	-۲/۱۴*	-۰/۱۲	۲		
۱/۰۵	۰/۰۶		۰/۰۹	۰/۰۳		۲/۳۲*	۰/۱۲	۳			

۱- اشکال در تشخیص هیجان‌ها؛ ۲- اشکال در توصیف هیجان‌ها؛ ۳- تنگیر مطوف به بیرون

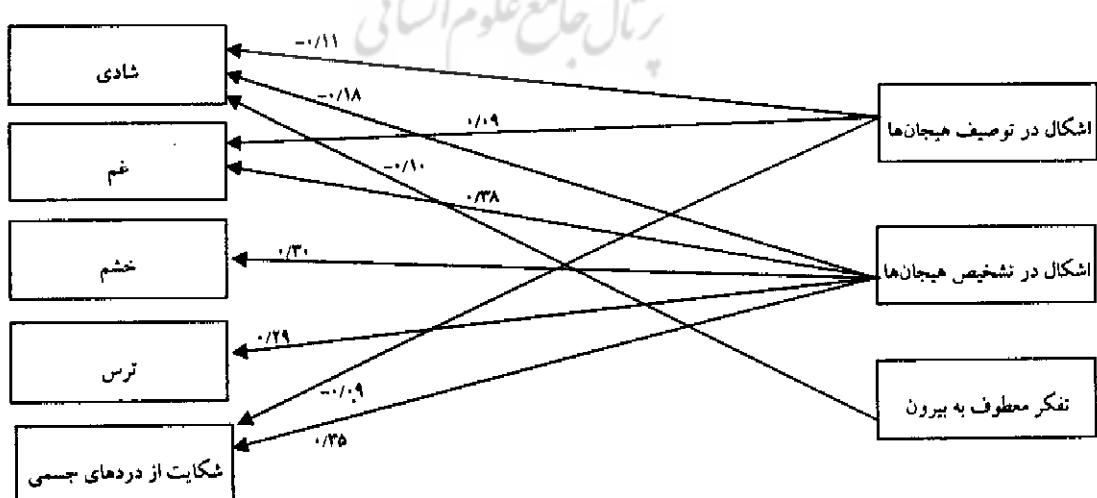
* p<0.05 ; **p<0.01 ; ***p<0.001

شکل ۱- رگرسیون همزمان آنکستیمیا از روی متغیرهای حالت‌های خلقی و شکایت از دردهای جسمی در دختران

شکل ۲- رگرسیون همزمان آنکستیمیا از روی متغیرهای حالت‌های خلقی و شکایت از دردهای جسمی در پسران

شکل ۳- رگرسیون همزمان آنکستیمیا از روی متغیرهای حالت‌های خلقی و شکایت از دردهای جسمی در کل آزمودنی‌ها

بحث

کودکان از دردهای جسمی (مانند سردرد، درد شکم، احساس خستگی و کوفنگی) شکایت می‌کنند، توانش هیجانی کمتری دارند و حالت‌های خلقتی منفی ییشتری را تجربه می‌کنند (Rivf, ۲۰۰۶).

یافته دیگر این پژوهش نشان می‌دهد دختران بیش از پسران از این اختلال رنج می‌برند. ادبیات پژوهش موجود در این زمینه متناقض است، برای نمونه Rivf (۲۰۰۶) در یک بررسی روی ۷۴۰ کودک و نوجوان هلندی به معنی داربودن تفاوت نمرات دختران و پسران در ابتلا به اختلال‌های خلقتی، توانش‌های هیجانی و آنکه اشاره نکرده است، اما در همه این اختلال‌ها، دختران نسبت به پسران میانگین بالاتری دارند. یلسا و همکاران (۲۰۰۷) بر این باورند که میزان شیوع آنکه این اختلال در پسران بیشتر است، تایلور (۱۳۸۳) نیز بر این باور است که این اختلال در مردان شایع‌تر از زنان است و وحامت بیش این اختلال موجب می‌شود فرد هیجان‌های اضطراب، افسردگی و را تجربه و بنابراین در آزمون‌های اضطراب، افسردگی و روان‌رنجوری نمرات بالاتری کسب نماید. با توجه به موارد یادشده، بالاترین میانگین دختران نسبت به پسران در این پژوهش را می‌توان این گونه تبیین کرد: اضطراب و افسردگی در بین زنان و دختران بیشتر است و با توجه به آمادگی زیست‌شناختی آنان در این زمینه، همچنین مراقبت و نگرانی بیشتر مادران درباره دختران - به نسبت پسران - میزان این اختلال در دختران بیشتر از پسران است. نصیری، لطیفیان و جامعیز رگی (۱۳۸۶) نیز در پژوهشی نشان دادند که میزان نگرانی و افسردگی در دانش‌آموزان دختر بیش از دانش‌آموزان پسر است.

یکی از مهم‌ترین موضوعات در زمینه بررسی آنکه این در کودکان و نوجوانان، توان این اختلال در پیش‌بینی اختلال‌های خلقتی است. بر پایه ضرایب استاندارد رگرسیون (بta) به دست آمده در دختران، پسران و کل آزمودنی‌ها، بهترین پیش‌بین شاخص‌های سلامت هیجانی و شکایت از دردهای جسمی، «نارسایی» در تشخیص هیجان‌ها است. کمترین قدرت پیش‌بینی نیز به خرده‌مقیاس «تفکر معطوف به بیرون» اختصاص دارد. این یافته با یافته‌های Rivf و همکاران (۲۰۰۶) که نارسایی در تشخیص و بیان هیجان‌ها و تفکر

هدف از پژوهش حاضر بررسی ارتباط آنکه اینها با شاخص‌های سلامت هیجانی و شکایت از دردهای جسمانی در کودکان و نوجوانان بود. در زمینه موضوع «آنکه اینها در کودکان و نوجوانان»، بررسی‌های زیادی انجام شده (Rivf و همکاران، ۲۰۰۶؛ یلسا و همکاران، ۲۰۰۷) و تنها در سال‌های اخیر تلاش‌هایی در راستای ساخت ابزارهای مناسب برای ارزیابی این اختلال انجام شده است. درباره این اختلال در بزرگسالان بررسی‌های بسیاری انجام شده، و جنبه‌های گوناگون آن، عوامل تأثیرگذار بر آن و یا عوامل مرتبط با آن مورد کنکاش قرار گرفته‌اند. Rivf و همکاران (۲۰۰۶) بر این باورند که می‌توان با ساخت ابزار مناسب، این اختلال را در کودکان و نوجوانان نیز تشخیص داد. در پیشنهاد پژوهشی موجود، نقطه برಶی برای کودکان گزارش نشده است، از سوی دیگر نمرات یک مقیاس خودسنجی نمی‌تواند به شخص دقیق اختلالی که اطلاعات زیادی درباره آن وجود ندارد، بینجامد. همان‌گونه که بیان شد از این اختلال در DSM-IV-TR و در نسخه‌های پیشین آن، نامی برده نشده و برای تشخیص آن به روش‌های دیگری (مانند مصاحبه بالینی) نیز نیاز است (Taylour, ۲۰۰۰)، پس نمی‌توان با این پژوهش درباره میزان و نرخ شیوع آنکه اینها در کودکان و نوجوانان مورد بررسی قضاوت نمود.

یافته‌ها نشان می‌دهند این اختلال با شکایت از دردهای جسمی، ترس، خشم، غم و اندوه همبستگی دارد و هر چه شدت آنکه افزایش یابد، میزان ابتلا به این مشکلات جسمی و هیجانی هم بیشتر می‌شود. اما ابتلا به این اختلال با شادی رابطه معکوس دارد، به این معنی که هر چه شدت اختلال در یک فرد بیشتر باشد، شادی کمتری را تجربه می‌کند. ادبیات پژوهشی از این یافته، البته در آزمودنی‌های بزرگسال-چه در جمعیت عادی و چه بالینی- حمایت می‌کنند. در زمینه علایم این اختلال و متغیرهای مرتبط با آن در کودکان و نوجوانان، در جمعیت عادی و بالینی، بررسی‌های کمی انجام شده است (یلسا و همکاران، ۲۰۰۷). این اختلال در کودکان علایم ویژه خود را دارد؛ برای نمونه کودکانی که از این اختلال رنج می‌برند، بیشتر از دیگر

ارایه شده برای مقیاس بزرگ‌سالان (پارکر، تایلور و باگبی، ۱۹۸۹) در مورد کودکان استفاده کرد. پایین‌بودن بار عاملی برخی از گویه‌ها، ناچیزبودن ضربه‌آلایی کرونباخ یکی از خرده‌مقیاس‌های مقیاس آلکسیتیما و به کاربردن آزمون‌های خودستنجی از محدودیت‌های مهم پژوهش حاضر بود و بنابراین لازم است این پژوهش با بهره‌گیری از مقیاس‌های اصلاح شده و یا آزمون‌هایی که جنبه خودستنجی نداشته و با روش‌های بالینی مانند مصاحبه و گرفتن شرح حال همراه هستند، نکرار شود. بررسی اثرات افزایش سر و تغییرات رشدی بر متغیرهای بررسی شده در این پژوهش، از دیگر موضوعاتی است که می‌تواند موضوع پژوهش‌های آینده باشد.

منابع

- تایلور، جرمی (۱۳۸۳). هوش عاطفی در زندگی روزمره. ترجمه: حبی‌الله نصیری و اصغر نوری. اصفهان: نشر نوشه.
- نصیری، حبیب‌الله؛ لطفیان، مرتضی؛ جامیع‌بزرگی، محبوبه (۱۳۸۶). اسرات جهادسازی مدارس آینده‌ای بر سلامت عاطفی دانش آموزان مدارس آینده‌ای. کنفرانس دوره ابتدایی، دوره اساسی، شیراز: اردیبهشت، ۱۳۸۶.
- American Psychiatric Association (2000). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders* (4th. ed.), text revision. Washington, DC: American Psychiatric Association.
- Bagby, R. M., Parker, J. D. A., & Taylor, G. J. (1994). The twenty-item Toronto Alexithymia Scale-I. Item selection and cross-validation of the factor structure. *Journal of Psychosomatic Research*, 38, 23-32.
- Fukunishi, I. H., Yoshida, H., & Wogan, J. (1998). Development of the Alexithymia Scale for Children: A preliminary study. *Psychological Reports*, 82, 43-49.
- Haviland, M. G., & Reise, S. P. (1996). A California q-test alexithymia prototype and its relationship to ego-control and ego-resiliency. *Journal of Psychosomatic Research*, 41, 597-608.

1- self- disclosure	2- shame
3- Suslow	4- Arlot
5- Donges	6- Koopman
7- Spinllovcn	8- Trijsburg
9- Lumley	10- Ovies
11- Steltner	12- Wehmer
13- Lakey	14- cutoff point

معطوف به بیرون را به ترتیب دارای بالاترین توان پیش‌بینی کنندگی گزارش نمودند، همانندگ است. در تبیین این یافته می‌توان به این نکته اشاره کرد که خرده‌مقیاس «نازمانی در تشخیص هیجان‌ها» می‌تواند دیگر جنبه‌های این اختلال، مانند مشکل در خودافشاگری^۱ ناشی از شرم و خجالت^۲ را ارزیابی کند (Suslow، Arlot^۳ و دونگز^۴، ۲۰۰۰ به نقل از ریف، ۲۰۰۶). ریف و همکاران (۲۰۰۶)، براین باورند که همراه با افزایش سر، توان پیش‌بینی کنندگی این خرده‌مقیاس کاهش می‌یابد (سطح معنی‌داری پایین می‌آید). بنابراین این خرده‌مقیاس می‌تواند در سنین پایین تر عامل افتراقی خوبی برای تشخیص و پیش‌بینی اختلال‌های خلقی ناشی از آلکسیتیما در کودکان و نوجوانان باشد. پژوهش‌های آینده باید این یافته را به صورت دقیق‌تر بررسی کنند و چراً آن را بیابند.

پایین‌بودن توان پیش‌بینی یا عدم پیش‌بینی کنندگی خرده‌مقیاس سوم، تفکر معطوف به بیرون، نیز با یافته‌های به دست آمده از پژوهش‌های انجام شده روی بزرگ‌سالان (کویمان^۵، اسپیلیون^۶ و تریجبرگ^۷، ۲۰۰۲؛ لاملی^۸، اویز^۹، استرن^{۱۰}، وهر^{۱۱} و لیکی^{۱۲}، ۱۹۹۶) هم‌است. در تبیین این مورد، ریف و همکاران (۲۰۰۶) به گویه‌های این خرده‌مقیاس اشاره می‌کنند که نشان‌دهنده ناتوانی در تجزیه و تحلیل هیجان‌ها و رهاسازی آن‌ها به صورت تحلیل‌نشده است. این حالت را می‌توان به انتخاب شیوه‌های نامناسب انتبار و سازگاری در بیماران مبتلا به آلکسیتیما شدید استاد داد. البته این نکته را هم نباید از نظر دور داشت که پرسش مستقیم درباره احساسات دیگران موجب نگرش منفی و موضع دفاعی می‌شود. به هر حال ریف و همکاران (همان‌جا) بر این باورند که باز منفی سه گویه از گویه‌های این خرده‌مقیاس می‌تواند نگرش منفی در افراد ایجاد نماید و به همین دلیل این عامل نمی‌تواند پیش‌بینی کننده خوب شاخص‌های سلامت هیجانی باشد.

با توجه به در دست نبودن و عدم گزارش نقطه برش^{۱۴} توسط سازنده‌گان مقیاس، نمی‌توان راجع به میزان شیوع این اختلال در نمونه بررسی شده پژوهش حاضر نتیجه واضحی بیان کرد. هم‌چنین به دلیل تفاوت سنی نمی‌توان از نقاط برش

- Kooiman, C. G. Spintloven, P., & Trijsburg, R. W. (2002). The assessment of alexithymia: A critical review of the literature and a psychometric study of the Toronto Alexithymia Scale, TAS-20. *Journal of Psychosomatic Research*, 53, 1083-1090.
- Krystal, J. H., Giller, E. L., & Cicchetti, D. V. (1986). Assessment of alexithymia in posttraumatic stress disorder and somatic illness: Introduction of a reliable measure. *Psychosomatic Medicine*, 49, 84-94.
- Lumley, M. A., Ovies, T., Stettner, L., Wehmer , F., & Lakey, B. (1996). Alexithymia, social support and health problems. *Journal of Psychosomatic Research*, 41, 519-530.
- Parker, J. D. A., Taylor, G. J., & Bagby, R. M. (1989). Alexithymia: Relationship with ego defense and coping styles. *Comparative Psychiatry*, 39, 91-99.
- Rieffe, C., Meerum Terwogt, M., & Bosch, J. D. (2004). Emotional Awareness and Somatic Complaints in Children. European. *Journal of Developmental Psychology*, 1 (1), 31-47.
- Rieffe, C., Oosterveld, P., & Meerum, M. (2006). An alexithymia Questionnaire for Children: Factorial and Concurrent Validation Results. *Personality and Individual Differences*, 40, 123-133.
- Taylor, G. J. (2000). Recent developments in alexithymia theory and research. *Canadian Journal of Psychiatry*, 45, 134-142.
- Yelsma, P., Way, I., Van Mete, A. M., Black-Pond , C. (2007). *Understanding alexithymia and language skills in children: Implications for assessment and intervention*. Washington: American Speech-Language-Hearing Association.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی